

ΤΗ Λ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ίστῳ μεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. β' “Ολην ἀποθέμενοι

Μαρτύρων ἐν αἷματι, τὴν Ἱερὰν διπλοίδα, φοινίξας εἰσέδραμες, εἰς Ἅγιον Ἅγια, ἀξιάγαστε, ἐνθα φῶς ἄρρητον, ἐνθα θεία δόξα, ὅπου ὦχος ἔορτάζοντος, ἐν τῷ τῶν πόνων σου, Μάρτυς ἀποδέχῃ τὰ ἔπαθλα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν εὔκλειαν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τὴν οἴκησιν Γρηγόριε σοφέ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασάνων οὐκ ἔσεισε, σοῦ τὴν ψυχὴν τρικυμία, οὐ κάθειρξις χρόνιος, ἐν ζοφώδει λάκκω σὲ κατακρύπτουσα, Ἀθλητὰ ἔνδοξε, ἀλλ' ὡς φῶς ἥστραψας, τοὶς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, τῆς ματαιότητος, οὓς υἱὸνς ἡμέρας ἀνέδειξας, λουτροῦ διὰ Βαπτίσματος, καὶ ἀναγεννήσεως κρείττονος, καὶ σωτηριώδους, καὶ θείας ἀληθῶς διαγωγῆς, ως ιεράρχης θεόληπτος, πάνσοφε Γρηγόριε.

Νυμφίον ἀθάνατον, σὲ τὸν ἀπάντων Δεσπότην, Ψιψιμία στέργουσα, τὴν δορὰν ἀφήρηται, τὴν τοῦ σώματος, τῶν παθῶν πρότερον, τὸν ζοφώδη σακκον, ἐγκρατεία διαρρήξασα, μεθ' ὧς ἡγώνισται, καὶ Γαῖανὴ ἡ ἀοίδιμος, παρθένων ἐπιφέρουσα, ὅμιλον στερρῶς ἐναθλήσαντα, καὶ καταβαλόντα, τῆς Εὐας τὸν ἀρχαῖον πτερνιστήν, ἀς ἐπαξίως γεραίροντες, σὲ Χριστὲ δοξάζομεν.

Δόξα... Ὅχος πλ. β' Σεργίου

Τις ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγήσεται τὰ τρόπαια; ποῖον στόμα τοῦ μαρτυρίου τὴν καρτερίαν ἀποφθέγξεται; ἐν ἀμφοτέροις γάρ ἡρίστευσας Γρηγόριε, Άλλὰ μὴ παύσῃ δυσωπῶν, εὐαρεστήσας Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ως ἔχων Ἱερομάρτυς παρρησίαν πολλήν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Τὴν πάσαν μου ἐλπίδα εἰς σέ, Παρθένε ἀνατίθημι, μὴ παρίδης, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθή, ρύσθήναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἐκάστην πολεμούντων με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Οἱ ἥλιος ἐσκότισεν, Υἱός μου προσηλούμενον, φωτοδότα, καθορῶν σὲ καὶ ἡ γῆ, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, λαὸς δὲ Ἰουδαίων, οὐδόλως ὥκτειρε παμφίλατε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ὅχος πλ. β'

Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον τοῦ ἀφράστου φωτός, εἰσδύσας νοητῶς ὁ Μάρτυς καὶ Ποιμήν, ἐμυήθη τὰ ἀπόρρητα τῶν μυστηρίων Θεοῦ, ὡς Μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς ποιμήν δὲ μυσταγωγούμενος, διὸ διπλοὺς καὶ τοὺς στεφάνους, ἐκ τῆς ἄνω δόξης ἀνεδήσατο, πρεσβεύων πάντοτε Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὕχος πλ. β'

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα, Οἵμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστὲ ὑπάρχων ἡ ἀπαθεια!

Απολυτίκιον Ὁχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θπόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἴματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ, πρέσβευς Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἅγιου, οὐδὲν ἄκροστιχίς.

Τὸν γρήγορον μέλπω σε, Μάρτυς, ποιμένα. Ο Ιωσήφ.

Ωδὴ α' Ὁχος δ' Τριστάτας κραταιοὺς

Τριάδι τὴ σεπτὴ παρεστὼς στεφηφόρος, ὡς γρήγορος ποιμήν, ὡς Μάρτυς ἱερός, Ἱεραῖς σου δεήσεσι, κοίμισον τὰ τῶν παθῶν μου, ἀχλυώδη ἴνδαλματα, εὐφημούντος σε, Μάκαρ Γρηγόριε.

Ο ἄδυτος λαμπτήρ, Ἱεράρχης ὁ μέγας, ὁ πολύαθλος ποιμήν, ἀγώνων ἡ τριβή, Ἀρμενίας τὸ καύχημα, σήμερον πρὸς εὐωχίαν, τοὺς πιστοὺς συνεκάλεσε, συνελθόντες αὐτὸν μακαρίσωμεν.

Ναμάτων ζωηρῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος Μάκαρ, ἐμπλησθεὶς ὡς ποταμός, Ἐδὲμ τῆς νοητῆς, ἐκπερόρευσαι πρόσωπον, ἄρδων τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἔηραίνων τὸ πέλαγος, τῆς εἰδωλομανίας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον

Γυναῖκες τῷ Σταυρῷ, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, κραταιούμεναι Ἄγνη, ἐνήθλησαν στερρῶς, καὶ αὐτῷ προσηνέχθησαν, ὅπισθέν σου τῆς Παρθένου, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἴματι λάμπουσαι.

Ωδὴ γ' Ὄτι στεῖρα ἔτεκεν

Παπισμοὶς σιαγόνων σου, μύλας συντρίβεις λεόντων, καὶ ὄχετοὶς αἵμάτων, δαιμόνων λύθρον ἐκμειοῖς, εἰδωλικὰς προρρίζουσι τε, καταστρέφεις στήλας, Αξιάγαστε.

Οὐ δεινῶν ἐπίτασις, οὐ χαλεπαὶ τιμωρίαι, οὐζοφωτάτη λάκκου, κάθειρξις χρόνιος τὴν σήν, ἀδαμαντίνην ἔτρεψε διάνοιαν Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν σοὶς ὅμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας ἔως, τοὺς νυσταγμῷ κακίας, κεκρατημένους δυσσεβῶς, υἱοὺς ἡμέρας ἔδειξας κραυγάζοντας, Ἅγιος εἰς Κύριε.

Θεοτοκίον

Μητροπάρθενον Κόρην, σὲ Ψιφιμίᾳ ἡ Μάρτυς, ἐπισταμένη μόνην, ἐθέλχθη σοῦ ταὶς καλλοναίς, καὶ τῷ Χριστῷ ὀπίσω σου προσήνεκται, ἄθλοις διαλάμπουσα.

Ο Είρμος

«Ὄτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, Ἅγιος εἰς Κύριε».

Κάθισμα Ὁχος γ' Θείας πίστεως

Βλέμμα γρήγορον τῆς διανοίας, Μάρτυς ἔνδοξε προκεκτημένος, ὄμωνύμως καὶ καταλλήλως διέπρεψας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴ ἀθλήσει στρεβλούμενος, ἐν προσευχαῖς ἀνενδότως ἡγρύπνησες, ὅθεν εἴληφας, Ἱεραρχικῶς δι' αἵματος, βραβεῖον κατ' ἄμφω παμμάκαρ Γρηγόριε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τὴ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, βέρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

΄Η ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λογου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἔξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἵμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; Θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

**΄Ωδὴ δ'
Ο καθήμενος ἐν δόξῃ**

Εἰς περίβλεπτόν σε ὕψος, μαρτυρίου ἀνήνεγκεν, ὑψηλὸς ἐν δόξῃ, Κύριος Ὑψιστος ἔνδοξε, οὗ τὰ παθήματα χαίρων ἐξεικόνισας, Ιερομάρτυς, δόξα βιοῦν τῇ δυνάμει σου.

Λυμαινόμενον ἀθέως, τὸν ἔχθρὸν χώραν ἅπασαν, τὴν τῶν Ἀρμενίων, θεία δυναστεία κατέβαλες, καὶ ὡς πυρσὸς ἀναλάμψας κατεφώτισας, τοὺς ἐν σκότει, κειμένους σοφὲ ματαιότητος.

Πολυπλάσιον τῷ Κτίστη, σοῦ τὸ τάλαντον ἥνεγκας, τῶν ἀνασωθέντων, θείαις διδαχαῖς σου Γρηγόριε, καὶ πρὸς αὐτοῦ τὸν ἀγήρω κλῆρον εἴληφας, βασιλείαν, τὴν τῶν οὐρανῶν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον

΄Ως καλὴν ώς ἐκλεκτὴν σε, ώς ώραίαν ἡγάπησαν, νεάνιδες Κόραι, μετὰ Ριψιμίας ἀθλήσασαι, παρθενομῆτορ Μαρία, καὶ ὀπίσω σου, προσηνέχθησαν, τῷ σῷ Υἱῷ εὐφραινόμεναι.

΄Ωδὴ ε'

Τὸν φωτισμόν σου Κύριε

Σταυροφανὲς ἑώρακας, σημεῖον ἐμφανῶς, φωτὶ ἐκλαμπον, καὶ λύον τὴν νύκτα τὴν εἰδωλικήν, φωτός τε τέκνα, τοὺς πιστοὺς ἐργαζόμενον.

΄Ἐν κατωτάφι λάκκῳ σε, διέσωσε Θεός, θηρσὶ συνόντα ἐτῶν περιόδους, μέλλοντα φωτὶ τοῦ θείου Λόγου, καταυγάζειν τοὺς ἄφρονας.

Μαρτυρικῶς ἡγώνισαι, καὶ στεφθεῖς ώς νικητής, χρισθεὶς δὲ μύρῳ Τερωσύνης, ἔχρισας λαούς, δυσώδους πλάνης, ἀπαλλάξας Γρηγοριε.

Θεοτοκίον

Οἱ τῆς ὁσμῆς αἰσθόμεναι, τοῦ μύρου τοῦ ἐκ σοῦ ἀγνή, Παρθένε ἐκλάμψαντος Λόγου, δι' ἀθλητικῶν, αὐτῷ ἀγόνων, εὐηρέστησαν χαίρουσαι.

΄Ωδὴ ζ'

΄Εβόησε, προτυπῶν

΄Ρημάτων σου, δυναστεία ναιοὶ κατερράγησαν, καὶ δαιμόνων κατεβλήθη, ἀνίδρυτα ξόανα, καὶ Πιστῶν καρδίαι, θεϊκῷ ἐνιδρύθησαν ἔρωτι.

Τηριδάτην, ὥσπερ συνδεδεμένον προσήγαγες, τῷ Κυρίῳ, ὥσπερ ἄρνα τὸν πρὶν λύκον ἄγριον, διὰ μέγαν πλοῦτον, εὐσπλαγχνίας Θεοῦ νὺν σωζόμενον.

΄Υπέδειξας, πλανηθείσι τὴν τρίβον τὴν ἔνθεον, ἀπλανέσι διδαχαῖς, Ιεράρχα χρησάμενος, ώς ποιμὴν Ποιμένος, ἀληθοῦς μιμητῆς ὡς Γρηγόριε.

Θεοτοκίον

Σταυρωθέντα, τὸν ἐκ σοῦ ώς ἐπέγνω σαρκούμενον, Θεοτόκε, Ριψιμία αὐτῷ συνεσταύρωται, ώς ἀμνὰς ποιμένι, Τερεῖον Θεοῦ ώς ἀμώμητον.

΄Ο Εἰρμὸς

«΄Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνάς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Έκ φθορᾶς μὲ ῥύσαι, Ιησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τοὺς ἀσφαλεῖς

Τὸν εὐκλεῆ καὶ Ιεράρχην ἀπαντες, ώς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείοις ἐν ἀσμασι, καὶ ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, τὸν γρήγορον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, Γρηγόριον, φωστήρα τὸν παγκόσμιον, Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ήμᾶς.

Ο Οἶκος

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν ἀθλοφόροις, τὸν φωστήρα τὸν θεῖον, Ἀρμενίας πιστοὶ ποιμένα τε καὶ πρόμαχον, ἐν ὑμνωδίαις εὐφημοῦμεν, καὶ ἄσμασιν ἐνθέοις αὐτοῦ τὴν μνήμην, τὴν γὰρ ἀχλὺν τῶν ματαίων εἰδώλων ἡφάνισε, σὺν αὐτοῖς καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν ἐνέκρωσε, διὸ τοὺς πόνους ὑπήνεγκε, σταθερὰ διανοίᾳ καὶ χάριτι, καὶ πρεσβεύει Χριστῷ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον

Τὴ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.
Στίχοι

- Εἰδὼς τό, Γρηγορεῖτε, τοῦ Θεοῦ Λόγου,
- Θεοῦ καλοῦντος, γρηγορῶν ὥφθης Πάτερ,
- Ἀρμενίης μεγάλης θάνε Γρηγόριος τριακοστή.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ῥιψιμίας, Γαϊανῆς, καὶ ἑτέρων λβ'
Οσιομαρτύρων γυναικῶν καὶ παρθένων.

Στίχοι

- Ἡλγει σπαθισμοὶς οὐδαμῶς Ῥιψιμία,
- Ἀπειρα τούτοις ἀνταριθμοῦσα στέφη.
- Γιανὴν ἔστεψεν ἄσκησις πάλαι.
- Καὶ νὺν ἀθλησις ἡ διὰ ξίφους στέφει.
- Τιμῷ Τριάς, δεκὰς σὲ τριπλὴ Μαρτύρων,
- Σὺν ταὶς δυσὶ θνήσκουσα σοῦ χάριν ξίφει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἀγίων ἐβδομήκοντα Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τὴ ἀγία Ῥιψιμία,
καὶ μνήμη τῶν Όσιων δύο γυναικῶν.

Στίχοι

- Τέθνηκεν, ἀνδρῶν ἐβδομηκοντὰς ξίφει,
- Θνήσκειν ἐτοίμων, εἰ δέοι, καὶ πολλάκις.
- Δυὰς γυναικῶν, ἀρεταὶς τεθραμμένων,
- Αθλητικῷ τμηθεῖσα κοσμεῖται ξίφει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Μάρτυρος Στρατονίκου.

Στίχοι

- Ὁ Στρατόνικος τῷ διὰ ξίφους τέλει,
- Ἀπαν στράτευμα δαιμόνων νικᾷ μόνος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ ἄγιος Μάρτυρος Μαρδόνιος, ἄνθρακας ἐπὶ τοῦ ὄμφαλοῦ δεξάμενος τελειοῦται.

Στίχοι

- Γνώρισμα Μαρδόνιε τοῦ πάθους φέρεις,
- Ἐπ' ὄμφαλοῦ σφράγισμα καύσεως φέρων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ ἄγιοι χίλιοι Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Χιλιάριθμος αὐχενοτμήτων φάλαγξ,
- Ἐπαθλον εὗρεν οὐκ ἀριθμητὰ στέφη.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ Ἄβραμιαιοι ποτὲ

Πολυειδεῖς βασάνους, καθυπομεῖνας Μάρτυρος, πολλοὺς βασάνων ἡλευθέρωσας, μελλούσης ἐτάσεως, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Οίκον Τριάδος σαυτόν, ἀποτελέσας Μάρτυς, ναοὺς εἰδώλων κατηδάφισας, ναοὺς δὲ ἀνήγειρας, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ, λαοῦ εἰς σωτηρίαν.

Ἴερουργὸς ἐδείχθης, σαυτὸν θυσίαν πρώην, θερμῶς προσάγων τῷ Δεσπότῃ σου, δὸν θύων μετέπειτα, τοὶς εὐσεβέσι νέμεις, ψυχῶν εἰς σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

Μαρτυρικοὶ στεφάνοις, κεκοσμημέναι Κόραι, τῷ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντι, Θεῷ προσηνέχθησαν, μελωδικῶς βιωσαὶ, Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ.

‘Ωδὴ η’

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς

Ἐναθλήσας νομίμως κατήσχυνας, τοὺς ἀνόμους ἔχθροὺς κραταιότατα, Ἴερουργὲ Γρηγόριε, καὶ Θεῷ προστιγάγω μέλποντα δῆμον, Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεουργήσας τὴν ἄκαρπον ἄρουραν, κατεβάλου τοῦ λόγου τὰ σπέρματα, εἰς ἑκατὸν δρεψάμενος, λογικῶν ἀσταχύων τὴν εὐκαρπίαν, γεωργῶ τῶν ψυχῶν εὐφορίσασαν.

Ἀστραπαίς σου τῶν λόγων ἐφώτισας, καὶ πολλὰς μυριάδας προσήγαγες, τῷ δι' ἡμᾶς ἐκούσια, ὃντομείναντι πάθη, ὃ μελωδοῦμεν, Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Οὗ βασάνων πληθὺν δειλιάσασα, οὗ σαρκὸς ἥδοναὶς ὑποκύψασα, τὸν ἐκ Παρθένου Κύριον, ὡμολόγει βιωσα ἡ Ριψιμία, Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Εἱρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

‘Ωδὴ θ’

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἴσχυϊ νευρούμενος Χριστοῦ ὑπήνεγκας, τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, στήλας κατέαξας δαιμόνων, ναοὺς εἰδωλικοὺς κατηδάφισας, λαούς τε τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ ἐφώτισας, Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε.

Ως ὅρθρος ἀνέτειλεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, χαρισμάτων αἴγλην φέρουσα, σὺ γὰρ φωτὸς ὥφθης δοχεῖον, τοῦ θείου καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησας, ἀνέσπερον πλουσίως λαμπόμενος, φωτοχυσίαις θείαις Ὁσιε.

Συνόμιλος ὥφθης Προφητῶν, Μαρτύρων τε, Ἀποστόλων ὁμοδίαιτος, Ἀρχιερέων καὶ Ὁσίων, Αγγέλων Ἀρχαγγέλων Ἰσόρροπος, μεθ' ὃν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, Πάτερ δυσώπει τὸν φιλάνθρωπον.

Ἡρίστευσαν γύναια σεμνὰ τὴν ἔκπτωσιν, τὴν τῆς Εὔας ἀνορθούμενα, ἥνεγκαν πόνων τρικυμίαν, μεγάλα τὸν εἰς ὕψος καυχώμενον, ποσὶν ὠραιοτάτοις συνέτριψαν, ἃς ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Φωτὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐκ σοῦ ἐκλάμψαντος, ἐλλαμφθεῖσα Ἄειπάρθενε, πόθῳ ἀσχέτῳ Ριψιμία, παθήματα αὐτοῦ καὶ τὸν θάνατον, οἰκεία τῇ σαρκὶ ἐξεικόνισεν, ὅθεν σὺν σοὶ νὺν ἐπαγάλλεται.

Ο Εἱρμὸς

«Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκούτισθητε

Φρικτὸν ίδόντες θέαμα, ἐξέστησαν οἱ ἄπιστοι, δὸν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι, νεκρὸν ἐν λάκκῳ θηρίων, ζώντα ἀναβιβάσαντες, προσπίπτουσι κραυγάζοντες, Μέγας Θεὸς Γρηγορίου, ὁ τοῦτον δείξας φωστήρα.

Θεοτοκίον

Ο νώτοις ἐποχούμενος, χερουβικοὶς Πανάχραντε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θέλων, σάρκα λαβὼν ἀνεκλήθη, ὅπως ἡμᾶς ἐργάσηται, νίοὺς Θεοῦ τὴν χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, καὶ σὲ ἀεὶ εὐφημοῦντας, τὴν πρόξενον σωτηρίας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.